Ảo Tưởng Về Sự Kiểm Soát Của Phương Tây: Cách Israel Bóp Cổ Thế Giới

Bởi Frank , 20 Tháng 6 2026

Ảo Tưởng Về Sự Kiểm Soát Của Phương Tây: Cách Israel Bóp Cổ Thế Giới

Trong một phân tích gần đây, không qua gọt giũa về động lực địa chính trị hiện tại – sau các cuộc trò chuyện giữa Nima Alkorshid, Paul Craig Roberts và Stanislav Krapivnik – một bức tranh tiết lộ về Trung Đông và mối quan hệ của nó với phương Tây hiện ra. Trong khi các nhà lãnh đạo chính phủ và truyền thông phương Tây đắm mình trong các động thái ngoại giao, một thực tế chiến lược tàn nhẫn diễn ra ở hậu cảnh. Cốt lõi của thực tế này là không thể phủ nhận: Israel là tác nhân duy nhất trong khu vực có một chương trình nghị sự dài hạn, phương Tây đã bị quốc gia này bóp nghẹt, và báo chí phương Tây hoàn toàn không nhận ra các cấu trúc quyền lực này.

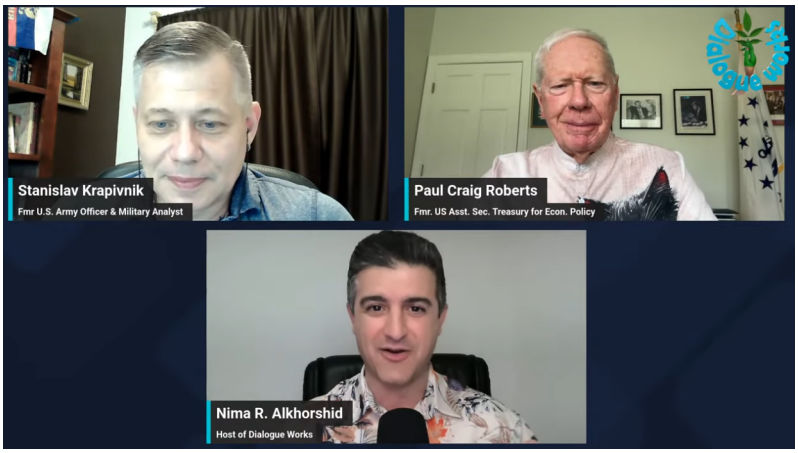

Bởi Frank Dumon

Chương Trình Nghị Sự Zionist Cho 'Đại Israel': Hai Bước Tiến, Một Bước Lùi

Sai lầm cơ bản của thế giới phương Tây và Ả Rập là giả định rằng Israel sẵn sàng thỏa hiệp. Các sự kiện cho thấy điều ngược lại. Chương trình nghị sự Zionist cho một 'Đại Israel' đã được hình thành hơn một thế kỷ, bắt nguồn từ những ý tưởng của

Theodor Herzl, và chỉ biết một hướng duy nhất: tiến lên. Chiến thuật được sử dụng đơn giản nhưng hiệu quả: *hai bước tiến, một bước lùi, nhưng luôn luôn tiếp tục.*

Mô hình này nhất quán trong lịch sử. Người ta chiếm một ngôi làng hoặc một mảnh đất, cộng đồng quốc tế lên án, sau đó việc mở rộng tạm thời bị tạm dừng để xoa dịu căng thẳng. Rồi mảnh đất tiếp theo bị sáp nhập. Bằng cách này, Palestine gần như đã bị hấp thụ hoàn toàn trong suốt 79 năm. Ngày nay, 70% Gaza đã bị sáp nhập, với lời hứa không che giấu rằng nó sẽ trở thành 100%. Các khu định cư ở Bờ Tây không bị tháo dỡ, mà bị nuốt chửng.

Động lực bành trướng này không dừng lại ở các biên giới lịch sử. Các quan chức cấp cao của Israel, bao gồm cả bộ trưởng chiến tranh, công khai tuyên bố rằng Lebanon là một phần không thể tách rời của 'Đại Israel'. Tuyên bố tương tự cũng được đặt ra đối với các phần của Syria, nơi họ kiên quyết từ chối rút quân. Những gì chúng ta đang thấy ở Lebanon hiện nay không phải là 'chiến tranh phòng thủ', như phương Tây bị dẫn dắt để tin, mà là giai đoạn tiếp theo của một kế hoạch sáp nhập đã được định sẵn. Ngay cả trong các phe phái cực đoan tôn giáo (như một số phe phái Chabad), những bản đồ điên rồ cho một 'Đại Khazaria' được lưu hành, bao gồm cả vùng Kavkaz và Nam Nga. Đây không phải là sương mù tâm lý, mà là động lực tư tưởng của những người nắm quyền. Miễn là Israel là bên duy nhất có một chương trình nghị sự kiên định, vĩnh cửu, và các đối thủ (như Iran) chỉ phản ứng thay vì sử dụng chiến lược chiến thắng của riêng mình, sự tiến công này sẽ không thể tránh khỏi thành công.

Phương Tây Bị Bóp Cổ: Quốc Gia Ký Sinh

Mối quan hệ giữa Hoa Kỳ và Israel không còn có thể được gọi là một liên minh; đó là một mối quan hệ bắt con tin. Như đã được nhận xét đúng đắn trong phân tích, Israel là một 'quốc gia ký sinh' đã chuyển từ da thịt của vật chủ Mỹ trực tiếp vào trái tim. Israel đang bóp chặt cổ họng của phương Tây, và đặc biệt là Mỹ.

Điều này thể hiện rõ qua sự tích hợp chưa từng có giữa quân đội và tình báo Mỹ và Israel. Không còn câu hỏi nào về lợi ích độc lập của Mỹ; công việc của Israel đã trở

thành của chúng ta, và ngược lại. Chính trị Mỹ đã 'được mua và trả tiền'. Đó là một hệ thống rửa tiền khổng lồ: người nộp thuế Mỹ gửi hàng tỷ đô la đến Israel và số tiền này quay trở lại Washington qua các đường vòng như các khoản đóng góp chiến dịch để duy trì các chính trị gia của chính họ. Các tổ hợp công nghiệp-quân sự và các nhóm vận động hành lang Zionist cùng nhau tạo thành một khối hoàn toàn bỏ qua cử tri Mỹ.

Sự bóp cổ này thâm nhập vào các ngóc ngách của xã hội phương Tây. Các nhóm vận động hành lang Israel chi phối luật pháp ở cấp độ từng tiểu bang của Mỹ, như Texas và Florida, nơi chỉ trích Israel hoặc tham gia tẩy chay có thể dẫn đến mất hợp đồng chính phủ. Ngay cả quy trình bổ nhiệm giáo sư tại các trường đại học Công giáo cũng bị kiểm soát. Không có cường quốc nước ngoài nào khác sở hữu sức mạnh này.

Điều duy nhất có thể phá vỡ sự kìm kẹp này là sự sụp đổ không thể tránh khỏi của nền kinh tế phương Tây dưới gánh nặng của sự tiêu hao tài chính và quân sự vô tận này, nhưng trong khi đó Tel Aviv vẫn ra điều kiện.

Cỗ Máy Báo Chí Phương Tây Hoàn Toàn Mù Quáng

> Điều làm cho sự chuyển đổi địa chính trị này có thể xảy ra là sự mù quáng tổng thể của truyền thông phương Tây. Báo chí không chỉ thiên vị; nó hoàn toàn thiếu hiểu biết và hoạt động như một kênh dẫn cho câu chuyện của Zionist. Khi gần đây có tin về một 'Bản Ghi Nhớ' (MOU) giữa Mỹ và Iran, báo chí phương Tây đã đưa tin về một 'thỏa thuận hòa bình lịch sử'. Thực tế, như đã được chỉ ra rõ ràng, đó chỉ là một thỏa thuận để đàm phán trong 60 ngày. Không có hòa bình, không có sự chấm dứt xâm lược của Israel ở Lebanon, và do đó thực tế không có thỏa thuận ràng buộc nào cả. Báo chí đã không hiểu sự khác biệt giữa một thỏa thuận thực sự và một bản tuyên ngôn trì hoãn.

Cùng một báo chí đó hoàn toàn im lặng về sự hợp nhất của lực lượng vũ trang Mỹ và Israel, vì điều này đi ngược lại lợi ích của các tập đoàn tài trợ cho các công ty truyền thông. Báo chí phương Tây chấp nhận mà không có bất kỳ sự chỉ trích nào lời nói dối rằng Israel xâm lược Lebanon vì 'tự vệ', trong khi rõ ràng đó là về sự mở rộng lãnh thổ tấn công.

Sự tương đồng lịch sử thật rợn người và đáng nói. Cũng như thế giới và giới kinh doanh phương Tây những năm 1930 đã đọc *Mein Kampf* như những lời nói điên rồ của một kẻ điên, và từ chối thấy rằng đó là một kịch bản theo nghĩa đen cho Thế chiến thứ hai, thì báo chí phương Tây ngày nay phớt lờ những tuyên bố công khai của các bộ trưởng Israel. Bản đồ 'Đại Israel', từ sông Nile đến sông Euphrates, hoặc thậm chí xa hơn, được đặt công khai trên bàn.

Báo chí phương Tây từ chối đọc những gì trong đó. Họ chấp nhận ảo tưởng về một 'giải pháp hai nhà nước' đã được sử dụng trong 79 năm như một màn khói cho việc tiêu diệt thực tế sự hiện diện của Palestine.

Kết Luận: Sự Thiếu Hụt Lãnh Đạo

Bi kịch của tình hình địa chính trị hiện tại – dù chúng ta nhìn vào Trung Đông hay bế tắc ở Đông Âu – là sự phá sản hoàn toàn của giới lãnh đạo phương Tây và toàn cầu. Những nhà lãnh đạo không có chương trình nghị sự, bị chi phối bởi lợi ích ngắn hạn, tìm kiếm lợi nhuận của đầu sỏ, hoặc nỗi sợ làm xáo trộn 'quan hệ với phương Tây', thì vô vọng trước một phong trào sẵn sàng chờ đợi hàng thế kỷ để hoàn thành các mục tiêu tư tưởng của mình.

Miễn là phương Tây không sẵn sàng đối mặt với thực tế, rằng Israel có một chương trình nghị sự bành trướng không thể ngăn cản, rằng chủ quyền phương Tây đã bị xói mòn bởi lợi ích nước ngoài, và rằng báo chí của chính mình hoạt động như một lá chắn của sự thiếu hiểu biết, lịch sử sẽ tiếp tục lặp lại. Ký sinh trùng sẽ tiếp tục phát triển, trừ khi vật chủ cuối cùng khuất phục trước sự mù quáng của chính mình.

Nguồn

Nima Alkorshid & Paul Craig Roberts & Stanislav Krapivnik: The American Blockade Is OVER - Russian Attacks on Kiev

https://www.youtube.com/watch?v=W0cnoGCUSFU